

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 503/2025
17.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тешића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године и Кв.27/2025 од 28.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2025.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тешића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године и Кв.27/2025 од 28.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Тешића за досуду накнаде трошкова и награде за одбрану окривљеног.

Решењем Основног суда у Бечеју Кв.27/2025 од 28.01.2025. године у ставу првом изреке одбијена је жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Тешића која је изјављена против решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године (у изреци решења погрешно означено од 21.05.2024. године). У ставу другом изреке решења одбијен је захтев браниоца окривљеног да му се досуде трошкови жалбеног поступка.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Тешић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године и Кв.27/2025 од 28.01.2025. године и предмет врати на поновну одлуку или да преиначи наведена решења тако што ће усвојити захтев окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред Основним судом у Бечеју и обавезати Основни суд у Бечеју да сноси трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 54.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су побијана нижестепена решења Основног суда у Бечеју о трошковима кривичног поступка неправилна, јер како је окривљени АА правноснажном и извршном пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1.бр.129/23 од 15.06.2023. године ослобођен од оптужбе за кривично дело које му је у том кривичном поступку стављено на терет и наведеном пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, то стога Основни суд у Бечеју није могао да побијаним решењима одбије као неоснован захтев браниоца окривљеног којим је тражена накнада трошкова кривичног поступка окривљеног који су настали пред Основним судом у Бечеју у предмету 7К.290/2019, већ је у конкретном случају требало да само решењем одлучи о висини тих трошкова. По ставу браниоца, окривљеном припада право на накнаду трошкова кривичног поступка, будући да је у конкретном случају уз одлуку о главној ствари донета и одлука о томе ко сноси трошкове кривичног поступка, при чему је по браниоцу ирелевантно то што окривљени и бранилац током кривичног поступка нису тражили досуду трошкова везано за одбрану окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тешића, те су били предмет разматрања кривичног ванпретресног већа Основног суда у Бечеју које је у овом поступку поступало у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године. Кривично ванпретресно веће Основног суда у Бечеју као другостепено је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3 другостепеног решења Кв.27/2025 од 28.01.2025. године изнело разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, истицањем да побијаним другостепеним решењем Основног суда у Бечеју Кв.27/2025 од 28.01.2025. године није решено о жалби браниоца окривљеног од 17.01.2025. године изјављеној против побијаног првостепеног решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године, обзиром да је побијаним другостепеним решењем потврђено решење Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 21.05.2024. године које више не постоји у правном саобраћају из разлога јер је исто претходно укинато решењем кривично ванпретресног већа Основног суда у Бечеју Кв.239/24 од 11.07.2024. године.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд није уопште донео одлуку о некој тачки оптужбе.

Имајући у виду напред наведено, те да су у конкретном случају предмет поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног побијана нижестепена решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године и Кв.27/2025 од 28.01.2025. године којима је одлучивано о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА у предмету Основног суда у Бечеју 7К.290/2019, а нису правноснажне пресуде Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 19.12.2022. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1.бр.129/23 од 15.06.2023. године којима је мериторно одлучено о оптужби јавног тужиоца поднетој против окривљеног АА, а у ком случају би се евентуално могло разматрати да ли пресудом суда није потпуно решен предмет оптужбе, то се стога, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају ни не може говорити о томе да побијаним другостепеним решењем Основног суда у Бечеју није потпуно решен предмет оптужбе и чињењу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, а на начин како то неосновано у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче бранилац окривљеног АА. При овоме, из садржине побијаног другостепеног решења Основног суда у Бечеју Кв.27/2025 од 28.01.2025. године произилази да је истим одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног која је изјављена против првостепеног решења Основног суда у Бечеју 7К.290/2019 од 08.01.2025. године, а да је у изреци побијаног другостепеног решења дошло до очигледне техничке грешке у писању датума доношења првостепеног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и члана 441. став 4. ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тешића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић